Quelle: https://manuscripta.at/?ID=38173
Copyright: Salzburg, Erzabtei St. Peter, Benediktinerstift, Bibliothek

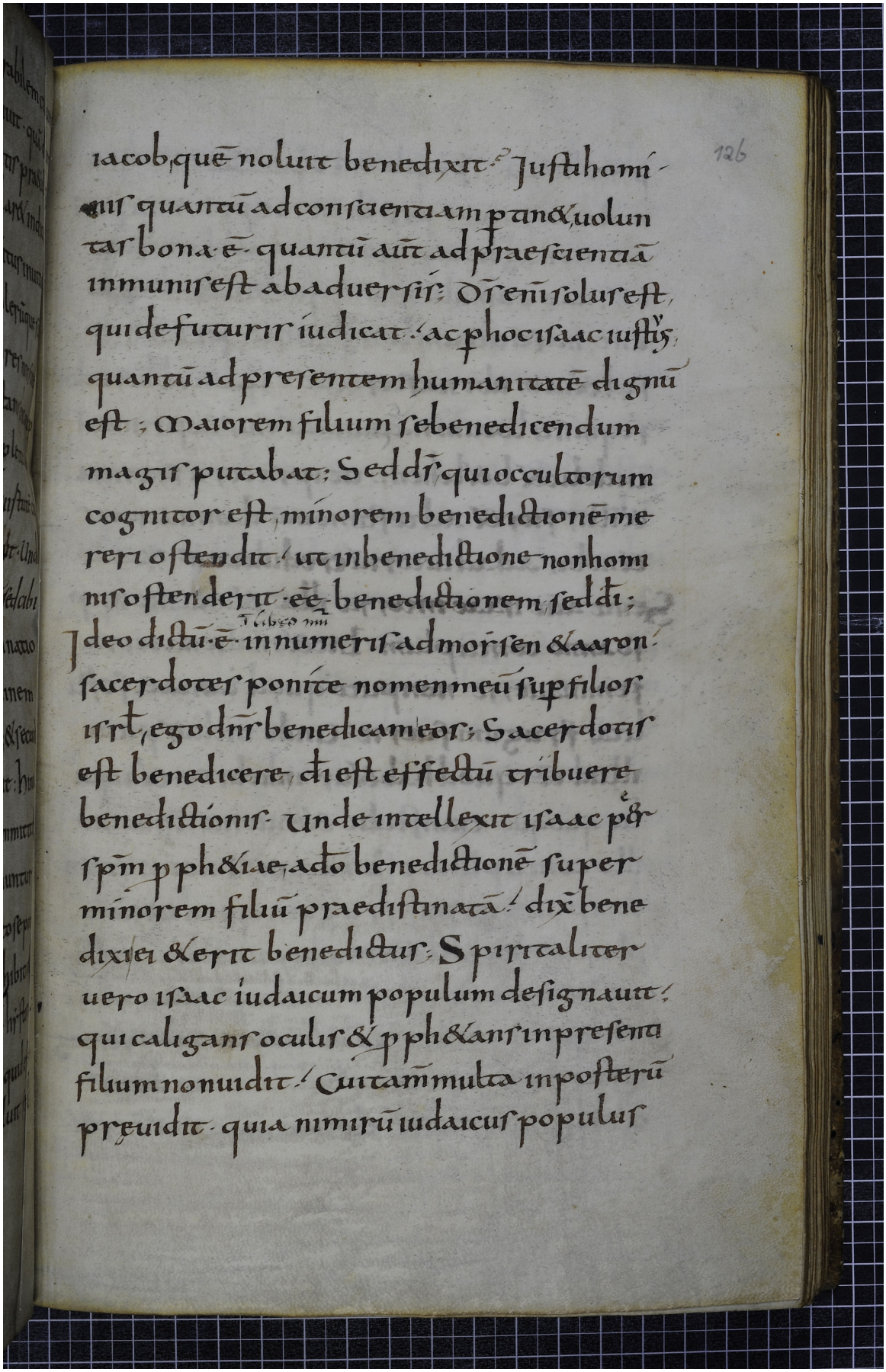

126

iacob, quē noluit benedixit? Iustu homi-
nis quantū ad conscientiam pnā & uolun
tas bona ē. quantū aūt ad praescientiā
immunis est ab aduersis. Dē eni solus est,
qui de futuris iudicat. ac phoc isaac iustis
quantū ad presentem humanitatē dignū
est; Maiorem filium se benedicendum
magis putabat; Sed dī qui occultorum
cognitor est, minorem benedictionē me
reri ostendit. ut in benedictione non homi
nis ostenderet ee benedictionem sed dī;
Ideo dictū ē. in numeris ad mōsen & aaron
sacerdotes ponite nomen meū sup filios
isrl, ego dnī benedicam eos; Sacerdotis
est benedicere, di est effectū tribuere
benedictionis. Unde intellexit isaac pōr
spm p ph&iae ado benedictionē super
minorem filiū praedistinatā. dix bene
dixi ei & erit benedictus; Spiritaliter
uero isaac iudaicum populum designauit,
qui caligant oculis & p ph&ans in presenti
filium nonuidit. Cuiam multa in posterū
preuidit. quia nimirū iudaicus populus